

คำชี้แจงหลักการ/เหตุผล ประกอบการขอยก่าง
ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศให้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 26 กันยายน 2548 แต่เนื่องจากระเบียบดังกล่าวมีสาระสำคัญที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนี้

1. กฎหมาย / ระเบียบที่เกี่ยวข้องได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง คือ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีการประกาศพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 โดยยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการ ดังนี้

(1) ข้อ 4 ที่กำหนดความหมายของผู้สูงอายุว่าต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย แต่สำหรับคนพิการและผู้ป่วยเอดส์ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขสัญชาติไว้

(2) ข้อ 6 กำหนดเรื่องภูมิลำเนาของบุคคลที่ประสงค์จะรับการสงเคราะห์ไว้เพียงว่าอยู่ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งยังไม่มีเกณฑ์ชัดเจน เช่น ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านหรือภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่จริงและ/หรือหากไม่มีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านแต่อาศัยอยู่ในพื้นที่มานาน (ระยะเวลาเป็นจำนวนเดือนหรือปี) จะถือว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนหรือไม่

(3) ข้อ 7 การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพคนชรา คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ทั้ง 3 ประเภทในงวดเดียวกันให้แก่บุคคลคนเดียว ควรมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ดังกล่าว เช่น กรณีผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแต่ก็เป็นผู้พิการด้วย สามารถได้รับเงินทั้ง 2 ประเภทหรือไม่

(4) ข้อ 8 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับการสงเคราะห์ก่อนแล้วจึงเสนอต่อที่ประชุมประชาคมท้องถิ่น แต่ในทางปฏิบัติมักไม่ได้มีการตรวจสอบเนื่องจากรายชื่อทั้งหมดได้ผ่านความเห็นชอบของประชาคมชุมชน/หมู่บ้านมาแล้ว นอกจากนี้ กรณีการทำประชาคมท้องถิ่นมักติดขัดปัญหาในการเชิญประชุม ซึ่งหากผลการจัดลำดับผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์ไม่เป็นที่พอใจมักเกิดข้อขัดแย้งและนำมาสู่การร้องเรียนในที่สุด โดยสาเหตุมักอ้างเสมอว่าไม่เป็นไปตามมติของประชาคมท้องถิ่น และเป็นที่มาของปัญหาการร้องเรียนการดำเนินการสรรหาผู้รับเบี้ยยังชีพไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ

(5) ข้อ 13 การงดจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพกรณีถึงแก่กรรมและขาดคุณสมบัติ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้เบิกจ่ายให้แต่เสียชีวิตหรือขาดคุณสมบัติก่อนจะสามารถเบิกจ่ายให้ได้หรือไม่ หรือเบิกจ่ายให้ไปแล้วจะต้องทวงคืนมาให้กับรายใหม่หรือไม่ และการพิจารณาเลื่อนผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ในบัญชีรายชื่อลำดับถัดไปแทนผู้ที่เสียชีวิตหรือขาดคุณสมบัติกรณีการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุต่อจากรายเดิมจะจ่ายอย่างไร ในกรณีที่รายเดิมจ่ายครั้งละ 6 เดือน

(6) ข้อ 16 แนวทางการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความประสงค์จะดำเนินการเบิกจ่ายเองภายหลังที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอรับการสนับสนุนงบประมาณมาแล้ว โดยหากไม่ได้ดำเนินการเองก็จะไม่สนับสนุนงบประมาณ หรือกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อเบิกจ่ายให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์แต่ต่อมาภายหลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ จะมีแนวทางการดำเนินการอย่างไร

(7) ข้อ 19 ระยะเวลาการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีระยะเวลาที่หลากหลาย และไม่ควรถูกัดเฉพาะผู้สูงอายุโดยควรเปิดกว้างสำหรับผู้พิการหรือผู้ป่วยเอดส์ด้วย ดังนั้นควรแก้ไขระเบียบโดยเปิดโอกาสให้ผู้ขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพทั้ง 3 ประเภทให้สามารถเลือกรับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนหรือราย 6 เดือน หรือเพิ่มเติมรายไตรมาสเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้รับการสงเคราะห์

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้ยกร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวและทำให้การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความทั่วถึงและเป็นธรรมสอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างแท้จริง โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ 128/2551 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2551 เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำ ปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เสนอแนะให้มีกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์รวมถึงปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจัดการประชุมคณะทำงานปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2551 และครั้งที่ 2/2551 เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2551 ซึ่งคณะทำงานฯ เห็นชอบกับร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

(ร่าง)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้เป็นปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๖ (๑๐) และมาตรา ๑๗ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ มาตรา ๔๕ (๓) และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๕๓ (๑) มาตรา ๕๖ (๑) มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๖ มาตรา ๖๒ (๑๔) และมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ มาตรา ๖๗ (๖) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ มาตรา ๑๑ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ กระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้สูงอายุ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

“คนพิการ” หมายความว่า คนพิการที่จดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ผู้ป่วยเอดส์” หมายความว่า ผู้ป่วยเอดส์ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว

“ผู้อุปการะ” หมายความว่า บรรดาผู้ดูแลผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ เช่น บิดา มารดา บุตร สามีภรรยา ญาติพี่น้องหรือบุคคลอื่นที่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ได้รับการช่วยเหลือ แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงสถานสงเคราะห์หรือองค์กรที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“เงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ” หมายความว่า เงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ที่มีสิทธิได้รับเงินโดยจ่ายเป็นเบี้ยยังชีพ

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์” หมายความว่า ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งได้รับการอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

“ประชาคม” หมายความว่า การรวมตัวกันของชุมชน องค์กรภาครัฐ เอกชนและประชาชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาหรือกระทำการบางอย่างให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ระบบการจัดการที่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ซึ่งการจัดองค์กรให้เป็นไปตามที่ทางราชการกำหนด

“ประชาคมหมู่บ้าน” หมายความว่า ประชาคมในเขตหมู่บ้าน

“ประชาคมท้องถิ่น” หมายความว่า ประชาคมจังหวัดสำหรับเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประชาคมเมืองสำหรับเขตเทศบาล เมืองพัทยาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ประชาคมตำบลสำหรับเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ยกเว้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

“รายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ” หมายความว่า ผู้ไม่มีรายได้ประจำเพียงพอต่อการดำรงชีพ

“ถูกทอดทิ้ง” หมายความว่า ถูกละเลย ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ของครอบครัวผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เช่น บิดา มารดา บุตร ญาติพี่น้อง เป็นต้น

“ขาดการอุปการะ” หมายความว่า “ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ญาติพี่น้อง หน่วยงานของ รัฐหรือเอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือหรือให้ผลประโยชน์อื่นใด อันทำให้ดำรงชีพอยู่ได้

“ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้” หมายความว่า สภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวย ต่อการประกอบอาชีพจนเป็นเหตุทำให้ไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ โดยมีอำนาจตีความและวินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติและออกข้อบังคับ หรือคำสั่งในทางปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ ได้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ที่มีสัญชาติไทย และมีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านและอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และ

(๒) ถูกทอดทิ้ง และขาดการอุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้

ข้อ ๗ การพิจารณาคุณสมบัติของผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ ให้ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้

(๑) กรณีผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ แต่ละประเภทมีคุณสมบัติเบื้องต้นเหมือนกัน ให้ผู้ที่ ได้รับความเดือดร้อนกว่าหรือผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารยากต่อการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นผู้ มีสิทธิได้รับการพิจารณาได้รับเงินสงเคราะห์ก่อน

(๒) กรณีผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน เช่น เป็น ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ในเวลาเดียวกัน เป็นต้น ให้จำกัดสิทธิให้ได้รับเงินสงเคราะห์เพียง ประเภทเดียวเท่านั้น

หมวด ๒
วิธีการพิจารณาผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

ส่วนที่ ๑
ผู้สูงอายุและคนพิการ

ข้อ ๘ ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์
เพื่อการยังชีพของผู้สูงอายุและคนพิการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่น	เป็นที่ปรึกษา
(๒) ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	เป็นประธาน
(๓) ตัวแทนคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน
ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	เป็นกรรมการ
(๔) หัวหน้าฝ่ายหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ
ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	เป็นเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ แล้ว ส่งรายชื่อของ
ผู้ประสงค์ขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของแต่ละหมู่บ้านให้คณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนแต่ละแห่ง
ไปดำเนินการจัดลำดับในเบื้องต้น โดยหลังจากที่รวบรวมข้อมูลการจัดลำดับของหมู่บ้านครบถ้วนแล้ว
ให้แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
เพื่อทำการพิจารณาจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและคนพิการ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๙
มาประกอบการพิจารณาจัดลำดับด้วย

(๒) นำรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่ผ่านการคัดเลือกตามข้อ ๘ (๑) มาจัดทำเป็นบัญชี
ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ แล้วปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานของ
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่หมู่บ้าน ชุมชน ที่ประชาชนสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนตามที่องค์การ
ปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดหากไม่มีผู้ใดคัดค้านให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอผู้บริหาร
ท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติรายชื่อ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ตามบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นผู้มี
สิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

(๓) ในกรณีที่มีการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์รายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อประกอบ การพิจารณาอนุมัติหรือถอดถอนรายชื่อในบัญชีต่อไป

(๔) การดำเนินการตามข้อ ๘ (๑) (๒) และ (๓) ต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม ศีลธรรม อันดีและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นที่ตั้ง

ส่วนที่ ๒ ผู้ป่วยเอดส์

ข้อ ๙ ผู้ป่วยเอดส์ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ และมีความประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ให้ยื่นคำขอต่อผู้บริหารท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่

ในกรณีที่ผู้ป่วยเอดส์ไม่สามารถเดินทางมายื่นคำขอรับการสงเคราะห์ด้วยตนเองได้จะมอบอำนาจให้ผู้อุปการะมาดำเนินการแทนก็ได้

แบบคำขอรับการสงเคราะห์และหนังสือมอบอำนาจให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๐ เมื่อมีผู้ป่วยเอดส์มายื่นคำขอรับการสงเคราะห์ตามข้อ ๙ ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ออกไปตรวจสอบสภาพความเป็นอยู่ของผู้ขอรับการสงเคราะห์ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติสมควรจะได้รับการสงเคราะห์หรือไม่ โดยให้นำความในข้อ ๙ มาประกอบการพิจารณาจัดลำดับด้วยและให้จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ป่วยเอดส์ที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพเสนอผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๓

การจัดทำทะเบียนประวัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

ข้อ ๑๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนประวัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไว้เป็นหลักฐานทุกคน และให้แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดทราบ

ข้อ ๑๒ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการขอตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไป

หมวด ๓

การเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

ข้อ ๑๓ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ให้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น และให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพถึงแก่กรรม ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เสียชีวิตและ สั่งระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์ที่ถึงแก่กรรม ในงวดเบิกจ่ายถัดไป

(๒) การขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประชาชนสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หากไม่มีผู้ใดคัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรายชื่อผู้ขาดคุณสมบัติต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อสั่งถอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ขาดคุณสมบัติในงวดเบิกจ่ายถัดไป สำหรับผู้ป่วยเอดส์ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่น สั่งถอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ ในงวดเบิกจ่ายถัดไป

(๓) ให้ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งได้ขึ้นบัญชีสำรองไว้ตามลำดับให้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพแทนผู้ขาดคุณสมบัติต่อไป

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการระงับการจ่ายเงินตามข้อ ๑๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาเลื่อนผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ในบัญชีรายชื่อลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์แทนผู้ที่หมดสิทธิ

ข้อ ๑๕ การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบกับบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๙ แล้วแต่กรณี ก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติให้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

หมวด ๔

งบประมาณและวิธีการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ

ข้อ ๑๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นหน่วยดำเนินการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ในส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ไม่สามารถดำเนินการได้ ใน กรณีดังนี้

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับการร้องขอจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นภายในจังหวัดให้เป็นผู้ดำเนินการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ

(๒) หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดในจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องขอรับการอุดหนุนงบประมาณโดยจัดทำโครงการพร้อมรายละเอียด วัตถุประสงค์ และค่าใช้จ่าย ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นชอบ

ข้อ ๑๗ การตั้งงบประมาณและวิธีการจ่ายเงิน ตามข้อ ๑๖ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีต้องจ่ายเป็นเช็ค

ในกรณีจ่ายเงินให้แก่ผู้รับมอบอำนาจจะต้องตรวจสอบจนแน่ใจว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้ได้รับมอบอำนาจและต้องได้รับการยืนยันว่าผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ยังมีชีวิตอยู่

หากเป็นการ โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกรายละเอียดการ โอนเงินในบัญชีการจ่ายเงินสงเคราะห์ โดยใช้หลักฐานการ โอนเงินเป็นหลักฐานประกอบการจ่ายเงินและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาหลักฐานการจ่ายหรือ โอนเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพไว้เพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินตามข้อ ๑๖ ให้จ่ายได้ในอัตราดังนี้

(๑) จ่ายตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(๒) หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์จะจ่ายเงินกว่าที่กำหนดตาม (๑) ให้สามารถที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของอัตราที่กำหนด หรือไม่เกินกว่าหนึ่งพันบาท โดยให้เสนอสภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติและให้คำนึงถึงสถานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) การจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์แต่ละประเภทให้จ่ายได้ในอัตราเดียวกัน

ข้อ ๑๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ทั้ง ๓ ประเภท เดือนละ ๑ ครั้ง หรือ ราย ๓ เดือน หรือ ราย ๖ เดือน โดยจ่ายในต้นงวดวิธีการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามประสงค์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ มีดังนี้

(๑) จ่ายเป็นเงินสดหรือ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

(๒) จ่ายเป็นเงินสดหรือ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

การ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมในการโอน หนังสือแสดงความประสงค์ในการรับเงินสงเคราะห์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์และหนังสือมอบอำนาจให้ทำตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๒๐ ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์มาแสดงตนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อยืนยันความประสงค์จะขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนั้นต่อไป ทั้งนี้ หากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไม่สามารถมาแสดงตนได้จะมอบอำนาจตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้บุคคลอื่นมาแจ้งแทนก็ได้

(๒) นำบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เฉพาะผู้สูงอายุและคนพิการ ปิดประกาศไว้

โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่อื่น ๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

ในกรณีที่มีการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ประกอบด้วยผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนของประชาคมท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้คณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์รายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหรือถอดถอนรายชื่อในบัญชีต่อไป

ข้อ ๒๑ ก่อนการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในงวดแรกจะต้องมีการแสดงตนหรือได้รับหนังสือมอบอำนาจแจ้งการมีชีวิตรอยู่ และหนังสือจากบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า หากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้นเสียชีวิต จะแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เสียชีวิต

ประกาศ ณ วันที่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ตารางเปรียบเทียบระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548

กับร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>ชื่อ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548</p>	<p>ชื่อ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.</p>		
<p>ข้อ 4 ในระเบียบนี้</p> <p>"ผู้สูงอายุ" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย</p> <p>"คนพิการ" หมายความว่า คนพิการที่จดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534</p> <p>"ผู้ป่วยเอดส์" หมายความว่า ผู้ป่วยเอดส์ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว</p> <p>"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ยกเว้น กรุงเทพมหานคร</p>	<p>ข้อ 4 ในระเบียบนี้</p> <p>"ผู้สูงอายุ" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป</p> <p>"คนพิการ" หมายความว่า คนพิการที่จดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550</p> <p>"ผู้ป่วยเอดส์" หมายความว่า ผู้ป่วยเอดส์ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว</p> <p>"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ยกเว้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร</p> <p>"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง</p>	<p>1. เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนคนพิการจากพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 เป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550</p> <p>2. เนื่องจากกรุงเทพมหานครและองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ในการดำเนินการ</p>	

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และให้หมายความรวมถึงรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกเทศมนตรี รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกเมืองพัทยา หรือรองผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าว แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร</p>	<p>“รายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ” หมายความว่า ผู้ไม่มีรายได้ประจำเพียงพอต่อการดำรงชีพ “ถูกทอดทิ้ง” หมายความว่า ถูกละเลย ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ของครอบครัวและญาติผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เช่น บิดา มารดา บุตร ญาติพี่น้อง เป็นต้น “ขาดการอุปการะ” หมายความว่า ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ญาติพี่น้อง หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือหรือให้ผลประโยชน์อื่นใด อันทำให้ดำรงชีพอยู่ได้ “ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้” หมายความว่า สภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพจนเป็นเหตุทำให้ไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ</p>	<p>เนื่องจากเดิมไม่มีคำนิยามที่แน่ชัด ในการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพทำให้เกิดปัญหาในการตีความจึงต้องมีการกำหนดความหมายให้ชัดเจน</p>	
<p>ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ โดยมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้</p>	<p>ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ โดยมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติและออกข้อบังคับหรือคำสั่งในทางปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้</p>	<p>เนื่องจากเมื่อมีปัญหาในการบังคับใช้ ระเบียบนี้ก็สามารถออกข้อบังคับหรือคำสั่งในทางปฏิบัติได้เพื่อให้แก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว</p>	
<p>ข้อ 6 ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ ได้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2) มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้</p>	<p>ข้อ 6 ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ ได้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ที่มีสัญชาติไทยและมีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และ (2) ถูกทอดทิ้ง และขาดการอุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้</p>	<p>เพื่อให้เป็นแนวทางในการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพอย่างชัดเจนโดยต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนจึงมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ</p>	

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>ข้อ 7 ในกรณีผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ มีคุณสมบัติเบื้องต้นเหมือนกันให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนกว่า หรือผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน หรือผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารยากต่อการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นผู้ได้รับการพิจารณาก่อน</p>	<p>ข้อ 7 การพิจารณาคุณสมบัติของผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ ให้ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้</p> <p><u>(1) กรณีผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ แต่ละประเภทมีคุณสมบัติเบื้องต้นเหมือนกัน ให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนกว่าหรือผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารยากต่อการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณารับเงินสงเคราะห์ก่อน</u></p> <p><u>(2) กรณีผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน เช่น เป็นผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ในเวลาเดียวกัน เป็นต้น ให้จำกัดสิทธิให้ได้รับเงินสงเคราะห์เพียงประเภทเดียวเท่านั้น</u></p>	<p>ในกรณีผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพมีคุณสมบัติเหมือนกันหรือมีคุณสมบัติทั้งเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและคนพิการ จึงกำหนดเป็นแนวทางที่ชัดเจน</p>	
<p>ข้อ 8 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการกับผู้สูงอายุและคนพิการด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่มีคุณสมบัติตามข้อ 6 แล้วเสนอต่อที่ประชุมประชาคมท้องถิ่น เพื่อทำการพิจารณาจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ 7 และบัญชีรายชื่อที่สำรองไว้ที่จังหวัดมาประกอบการพิจารณาจัดลำดับด้วย สำหรับในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลให้มีการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อทำการคัดเลือกโดยจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ของหมู่บ้านก่อน</p>	<p>ข้อ 8 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้สูงอายุและคนพิการ ประกอบด้วย</p> <p>(1) ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นที่ปรึกษา</p> <p>(2) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน</p> <p>(3) ตัวแทนคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนทุกแห่ง เป็นกรรมการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(4) หัวหน้าฝ่ายหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</p> <p><u>(1) ตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่มีคุณสมบัติตามข้อ 6 แล้ว ส่งรายชื่อของผู้ประสงค์ขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของแต่ละหมู่บ้านให้คณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน</u></p>	<p>เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีแต่งตั้งคณะกรรมการในการคัดเลือกและคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ จึงควรมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนให้ อปท. ดำเนินการในทิศทางเดียวกัน</p>	

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>(2) นำรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่ผ่านการคัดเลือกตามข้อ 8 (1) มาจัดทำเป็นบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ แล้วปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่อื่นๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หากไม่มีผู้ใดคัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ตามบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์</p> <p>ในกรณีที่มีการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ประกอบด้วยผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนของประชาคมท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้คณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์รายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหรือถอดถอนรายชื่อในบัญชีต่อไป</p>	<p>แต่ละแห่งไปดำเนินการจัดลำดับในเบื้องต้นโดยหลังจากที่รวบรวมข้อมูลการจัดลำดับของหมู่บ้านครบถ้วนแล้วให้แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อทำการพิจารณาจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและคนพิการทั้งนี้ให้นำความในข้อ 7 มาประกอบการพิจารณาจัดลำดับด้วย</p> <p>(2) นำรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่ผ่านการคัดเลือกตามข้อ 8 (1) มาจัดทำเป็นบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ แล้วปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่หมู่บ้าน ชุมชน ที่ประชาชนสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หากไม่มีผู้ใดคัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์</p> <p>(3) ในกรณีที่มีการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์รายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหรือถอดถอนรายชื่อในบัญชีต่อไป</p> <p>(4) การดำเนินการตามข้อ 8 (1) (2) และ (3) ต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม คีลธรรมอันดีและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นที่ตั้ง</p>		

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>ข้อ 13 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ให้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น และให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุด ลงในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ถึงแก่กรรม</p> <p>(2) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 6</p> <p>กรณีสิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงตาม(1) ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เสียชีวิต และสั่งระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพสำหรับผู้ถึงแก่กรรมนั้น ในงวดเบิกจ่ายถัดไป</p> <p>กรณีสิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงตาม(2) สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการให้ดำเนินการตามข้อ 8(2) ก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่นส่งยอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพในงวดเบิกจ่ายถัดไป</p> <p>กรณีสิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงตาม(2) สำหรับผู้ป่วยเอดส์ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่นส่งยอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพในงวดเบิกจ่ายถัดไป</p>	<p>ข้อ 13 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ให้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น และให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุด ลงในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพถึงแก่กรรม ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เสียชีวิตและสั่งระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์ที่ถึงแก่กรรม ในงวดเบิกจ่ายถัดไป</p> <p>(2) การขาดคุณสมบัติตามข้อ 6 สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประชาชนสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หากไม่มีผู้ใดคัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรายชื่อผู้ขาดคุณสมบัติต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อส่งยอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ขาดคุณสมบัติ ในงวดเบิกจ่ายถัดไป สำหรับผู้ป่วยเอดส์ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ส่งยอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ ในงวดเบิกจ่ายถัดไป</p> <p>(3) ให้ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งได้ขึ้นบัญชีสำรองไว้ตามลำดับให้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพแทนผู้ขาดคุณสมบัติต่อไป</p>	<p>เมื่อมีผู้ขาดคุณสมบัติควรมีการปิดประกาศให้ประชาชนได้รับทราบ เช่นเดียวกับการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพฯ</p>	

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>ข้อ 16 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะตั้งงบประมาณของตนเองหรือขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพได้ในกรณีดังนี้</p> <p>(1) จ่ายให้แก่ผู้สูงอายุและคนพิการตามบัญชีรายชื่อที่ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>(2) จ่ายให้แก่ผู้ป่วยเอดส์ตามบัญชีรายชื่อที่ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>(3) จ่ายสมทบให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ตามบัญชีรายชื่อ ที่ได้รับการสงเคราะห์งบประมาณเบี้ยยังชีพจากรัฐอยู่เดิม ในกรณีที่อัตราที่ได้รับ จากรัฐน้อยกว่าอัตราที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงิน สงเคราะห์ตาม(1)และ(2)</p>	<p>ข้อ 16 <u>องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นหน่วยดำเนินการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ในส่วนที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ไม่สามารถดำเนินการได้ ใน กรณีดังนี้</u></p> <p><u>(1) องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับการร้องขอจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นภายในจังหวัดให้เป็นผู้ดำเนินการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ</u></p> <p><u>(2) หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดในจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องขอรับการอุดหนุนงบประมาณโดยจัดทำโครงการพร้อมรายละเอียด วัตถุประสงค์ และค่าใช้จ่ายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นชอบ</u></p>	<p>เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการดำเนินการสนับสนุนงบประมาณในภาพรวมของจังหวัด</p>	

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ เดิม	ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผล	หมายเหตุ
<p>ข้อ 19 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ เดือนละ 1 ครั้ง ยกเว้นการจ่ายเงินให้ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์จะจ่ายปีละ 2 ครั้งๆละ 6 เดือนก็ได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดตามความประสงค์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์</p> <p>(2) จ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ การโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมในการโอน หนังสือแสดงความประสงค์ในการรับเงินสงเคราะห์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์และหนังสือมอบอำนาจให้ทำตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด</p>	<p>ข้อ 19 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ทั้ง 3 ประเภท เดือนละ 1 ครั้ง หรือ ราย 3 เดือน หรือ ราย 6 เดือน โดยจ่ายในต้นงวด</p> <p>วิธีการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามความประสงค์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ มีดังนี้</p> <p>(1) จ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์</p> <p>(2) จ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ การโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมในการโอน หนังสือแสดงความประสงค์ในการรับเงินสงเคราะห์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์และหนังสือมอบอำนาจให้ทำตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด</p>	<p>เนื่องจากการจ่ายรายเดือนและการจ่ายราย 6 เดือน เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติแล้วปรากฏว่าควรมีการเพิ่มเป็นราย 3 เดือนด้วย เพราะเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมทั้งกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพ</p>	
<p>ข้อ 22 ระเบียบนี้มีให้กระทบกับผู้สูงอายุตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ พ.ศ.2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คนพิการตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ พ.ศ.2539 และผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการเงินอุดหนุนส่งเสริมสวัสดิการผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน พ.ศ.2543</p>	<p>ยกเลิกระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ พ.ศ. 2539 ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ พ.ศ.2543 ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการเงินอุดหนุนส่งเสริมสวัสดิการผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน พ.ศ.2543 ตามคำสั่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ 1804/2549 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2549</p>		